

ΕΣΤΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΑΜΗΝΟΣ ΔΡ. 8
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 15

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ. 30

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

1890—Τόμος Β', ἀριθ. 31.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1876

Βραβεύθη ὑπὸ τοῦ ἐν Παρίσι τοῦ Συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλλ. σπουδῶν,
ἀξιώθη ἀργυροῦ μεταλλοῦ ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος
καὶ γὰρ ὑπὸ ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκδόσει τοῦ 1889.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ. 40

ΕΚΔΑΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Ἀθήναι, 5 Αὐγούστου.

ΕΚΔΟΤΑΙ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: (Ἐν τῇ φύλλῳ) : ΜΕΤΑΞΥ ΟΛΥΜΠΟΥ ΚΑΙ ΟΣΣΗΣ, ὑπὸ Κ. Γ. Κ. — Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΟΠΜΑΝ, ἐκ τῶν τοῦ Τουρζιέν — ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΑΦΟΥ, ποίημα Wordsworth, μετάφρασις ὑπὸ Ἀργ. Ἑφταλιώτη — Η ΛΥΓΕΡΗ, διήγημα ὑπὸ Α. Καρακίττα. — ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ : Ἡ βιομηχανία τοῦ κοραλλίου ἐν Ἰταλίᾳ. — ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ : Ἀνάλεκτα, Χρονικά, Παντοῖα, Αἱ εἰκόνες, Ἐδῶ κ' ἐκεῖ, Τρεῖς γινῶμαι καθ' ἑβδομάδα, Ἐν παιγνίδιον κατὰ δεκαπενθήμερον. (Ἐν τῇ παρατήρῃ) : ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ. — ΕΙΔΗΣΕΙΣ. — ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ. — ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ. — ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ. — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ. — ΠΑΙΓΝΙΑ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Η ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ, (ἐκ φωτογραφίας). — ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ, εἰκὼν Καρόλου Μπέβου. — ΤΟ ΑΥΓΟΝ ΠΟΥ ΧΟΡΕΥΕΙ. — ΔΥΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Αἱ παρὰ τὸ Δίπυλον ἀνασκαφαί.

Αἱ ἀνασκαφαί τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας αἱ παρὰ τὸ Δίπυλον ἤρξαντο τῇ 28 Μαΐου ἐνεστώτος ἔτους ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιστάσιν τοῦ συμβούλου αὐτῆς καὶ ὑψηλοῦ τοῦ τῆς ἀρχαιολογίας κ. Κ.Δ. Μυλωνᾶ. Κατ' ἀρχὰς ἀνεσκάφη τὸ μέρος τὸ ὀπισθεν τῆς γνωστῆς σαρκοφάγου τῆς «Φιλωτέρας». Ἀφοῦ δὲ καθιέρηθαι πρῶτον κτίσμα τι ἐκ λίθων καὶ ἀμμοκονίας λίαν σκληρὸν καὶ συμπαγές, τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε τὸν χώρον ἐκεῖνον, ἐπροχώρησεν εἴτα ἡ σκαφή μέχρι τοῦ στερεοῦ ἑδάφους ἐπ' ἐλπίδι ἀνευρέσεως καὶ ἄλλου μνημείου ὁμοίου τοῦ τῆς Φιλωτέρας, τὸ ὁποῖον λίαν πιθανῶς δὲν θὰ ἔκειτο ἐκεῖ μεμονωμένον· ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο εὐρέθη δυστυχῶς εἰμὴ τεμάχια τινα ἀρχιτεκτονικά, κοινότητος τις κιονίσκος ἐπιτομῆς καὶ θραύσματα ἀσήμαντα πηλίνων ἀγγείων, ἐντετελισμένα πάντα ἐν τῷ ῥηθέντι κτίσματι. Μετὰ τὴν ἐκταύτην τῆς σκαφῆς πρὸς τὸ μέρος τὸ κεῖμενον πρὸς βορρᾶν τοῦ ἐκκλησιείου τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐνθα γενομένης σκαφῆς εἰς βάθος τριῶν περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, ἀνεφάνη τοίχος ἀρχαῖος ἐκ πωρίνων μεγάλων λίθων ἰσοδομικός, διευθυνομένος ἀπὸ Ν πρὸς Β. Τὴν διεύθυνσιν τοῦ τοίχου τοῦτου ἀκολουθοῦντες οἱ σκαφεῖς ἀνῶρουξαν τάφρον εὐμεγέθη πλάτους 5 περίπου μέτρων, μήκους 30 καὶ βάθους 7, ἐνθα ἑσταμάτησαν, διότι ἀνεφάνησαν ὕδατα. Τοῦ ἰσοδομικοῦ τοῦτου τοίχου οἱ τέσσαρες μὲν ἀνωτέρω δόμοι συνίστανται ἐκ πωρίνων λίθων, οἱ δύο δὲ κατώτεροι ἐκ μεγάλων τροχαλοπαγῶν (conglomerat) ἀνωμάλων λίθων, φαίνεται δὲ ὅτι ἐξἄκολουθοῦσι τοιοῦτοι μέχρι τοῦ στερεοῦ ἑδάφους, εἰς τὸ ὁποῖον ἕνεκα τῶν ἀναθρυσάντων ὑδάτων δὲν κατωρθώθη νὰ φθάσῃ ἡ σκαφή. Ἦνολίθη κατόπιν καὶ ἄλλη μικρὰ τάφρος ἐγκαρσίως τῆς ἀνορυθείσης εὐμεγέθους, διότι ἐθεωρήθη πιθανόν, ὅτι ὁ τοίχος οὗτος ἡδύνατο νὰ ἔχῃ καὶ ἄλλον ἀντίστοιχον παραλλήλως αὐτῷ βαίνοντα, ἀλλ' ἀντὶ παραλλήλου τοίχου εὐρέθη περίεργον τι τετραγωνικοῦ σχήματος μικρὸν κτίσμα ἐκ πωρίνων συμμέτρων λίθων, περιέχον ἑνιάχου καὶ μικροτέρους λίθους δι' ἀμμοκονίας συνδεσμένους· καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου δὲ ἰσοδομικοῦ τοίχου τοῦ ἀπὸ Ν πρὸς Β βαίνοντος παρετηρήθη τοίχος μεταγενέστερος δι' ἀμμοκονίας συνδεσμένος. Μετὰ τὴν ἀνῶρουξιν καὶ τῆς μικροτέρας ἐγκαρσίας τάφρου ἐκρίθη καλὸν νὰ ἐξετασθῇ ὅλος ὁ χώρος ἐκεῖνος, μάλιστα δὲ ὁ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ νεκροῦ μνημείου τῆς Φιλωτέρας, ἐνθα ἐφαίνοντο ἔχῃ τοίχου ἀρχαίου, σχετιζομένου πιθανῶς πρὸς τὸν ἦδη ἀνευρεθέντα. Γενομένης δοκιμῆς ἐπὶ τινος ἡμέρας καὶ ἀποδειχθέντος ὅτι τὸ μέρος τοῦτο ἦτο ἄγονον, διότι ἐκτός ἀπλουστάτων τινῶν πηλίνων τάφρων τεγοειδῶς κεκαλυμμένων διὰ πλατέων κεραμίδων καὶ μαρμαρίνων κιονίσκων ἐπιτομῆς

ἐκ τῶν συνηθεστάτων καὶ κοινοτάτων, οὐδὲν ἄλλο εὐρέθη ἄξιον λόγου, ἐκρίθη καλὸν νὰ διακοπῇ ἡ ἀνασκαφή. Οὕτω δὲ τῇ 16 Ἰουλίου ἐληξεν αὕτη διαρκήσασα περὶ τοὺς δύο περίπου μῆνας.

Πάντα τὰ χρώματα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης χωρησάσης ἑνιάχου μέχρι 7 μέτρων βάθους ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας ἦσαν ἄμωδῇ καὶ συμπεφυρμένα μετὰ συντριμμάτων πηλίνων παντὸς εἶδους καὶ πάσης ἐποχῆς. Οἱ δὲ πηλινὸι τάφοι, οἵτινες ἦσαν πλήρεις λεπτοῦ χρώματος ἐμπεριέχον ὅστ' ἄ μόνον καὶ ἀσήμαντα ἄνευ γραφῶν καὶ γανωμάτων πηλίνα ἀγγεία, εἰς ἕνα δὲ μόνον τάφον εὐρέθη εἰς χρυσοῦς χαρῶνεις ὀβολὸς καὶ εἰς ἄλλους τινὰς ἀγγεία ὑάλινα τῶν κοινοτάτων βαλάντιοι, προσέτι δὲ λύχνου μονόμυξοι τῶν συνηθεστάτων. Εὐρέθη δὲ καὶ αἱ κάλπη τις πηλίνη ἐμπεριέχουσα ὅστ' ἄ μόνον οἱ τάφοι οὗτοι ἔκειντο οἱ μὲν εὐθὺς ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν, ἄλλοι δὲ καὶ βαθύτερον μέχρι 4 μέτρων ἀπ' αὐτῆς. Ἦν διεύθυνσις τῶν νεκρῶν δὲν ἦτο ὀρισμένη, ἔχουσα δηλαδὴ τὴν κεφαλὴν βλέπουσαν πρὸς σημείον ὀρισμένον τοῦ ὀρίζοντος, ἀλλ' ἀδιαφόρως πρὸς πάντα τὰ σημεία αὐτοῦ. Τοῦτο παρετηρήθη ἀπὸ πολλῶν ῥοθῶν καὶ εἰς ἄλλους τάφους, ὥστε ἡ γνώμη ἐκείνων, οἵτινες ἐφρόνουν ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ νεκροῦ ἐτίθετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν πρὸς ὀρισμένον σημείον τοῦ ὀρίζοντος, καὶ δὴ πρὸς ἀνατολὰς, ἐξελέγχεται καὶ κῆδος ἐστερημένη βάσεως.

Ἐν τοῖς πηλίνοις τάφοις τοῖς τεγοειδῶς διὰ μεγάλων κεραμίδων καλυπτομένοις τοῖς πᾶσιν ἐνδεκα εὐρέθη καὶ εἰς δι' ὁπῶν πλίνθων ἐκτισμένοις ἐμπεριέχων καὶ οὗτος ὅστ' ἄ μόνον. Κιονίσκοι δὲ ἐπιτομῆς τῶν συνήθων εὐρέθησαν 6, ὧν μεταγραφὴ ἐν μικροῖς γράμμασι ἔχει οὕτως:

1	2	3	4
Εὐθύδικος	Εἰρήνη	Γάιος	Λεύκιος
Εὐδίκου	Νικηφόρου	Ἀπολλοφάνου	Οὐαλέριος
Ἀμφιτροπῆ-θεν	Μιλῆσις	Μιλῆσιος	Νικηφόρος
	5	6	
	Μεθύλλιον	Ἡγέμαχος	
	Θεοτίου	Σατύρου	
	Μυριναία	Λευκονοεύς	
	Ἡγεμάχου		
	Λευκονοεύς		
	Γυνή		

Τῶν κιονίσκων τούτων οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι ὑπ' ἀριθ. 1 2 καὶ 3 εὐρέθησαν ἐντεταγμένοι, οἱ δὲ λοιποὶ τρεῖς ὑπ' ἀριθ. 4, 5, 6 κατὰ χώραν· εἰνε δὲ πάντες τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ὡς καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων αὐτῶν μαρτυρεῖ. Ταῦτα ἐν συντόμῳ περὶ τῆς ἀνασκαφῆς τῆς γενομένης πρὸς βορρᾶν τοῦ χώρου τοῦ ἐκκλησιείου τῆς Ἁγίας Τριάδος.